

ДНЕВНИК НА ПРИКЛЮЧЕНИЕТО

КАРЪК :

ЕКИПАЖ :

ЕКИПИРОВКА :

--	--	--	--

ЗЛОДЕЙСТВО :

1.

Несебър не изглежда като най-гостоприемното място на света. Автобусът от Карнобат е спрял в опасна близост до ръба на кея, в който мазно се плискат вълните. В краката ти се търкалят остатъци от току-що уловена риба, за които се бият една трикрака котка и една едноока чайка. На входа на града има табела с надпис „Световно наследство“ и сергии, на които се продават магнити за хладилник и сладолед от рапани.

А от всички страни на полуострова, чак до хоризонта, се е ширнало...

– Морето, разбираш ли – заговаря те един странен тип.

Обръщаш се, за да го разгледаш по-подробно. Прилича на клошар. На клошар с налудничав поглед. На клошар с налудничав поглед, синя кожа и рижа брада.

– Здравей, аз съм Клошаря – казва клошарят.

– Здравсти – отговаряш ти. – Аз съм Главният Герой.

– Много дълго, бе – казва Клошаря.

– Можеш да ми викаш само Г. Г. – подсказваш ти. – Или Гого.

– Много странно говориш, Гого – отбелязва Клошаря. – Май не си оттука.

– Тц – отговаряш. – От Карнобат.

– За пръв път ли си в Несебър?

– Не само. За пръв път съм на море – признаваш си ти. – Нашите ме изпратиха за лятната ваканция при баба.

Клошаря те оглежда с присвити очи.

– Не си ли голям да ходиш при баба си за лятната ваканция? На колко си години?

– На петнайсет – свиваш рамене. – Но баба ми много настояваше да дойда в Несебър точно това лято.

– Ясно – казва Клошаря. – И коя е баба ти?

– Баба Кукуруз – казваш ти.

Над Несебър се спуска мъртвешка тишина. Слънцето се скрива зад един буреносен облак. Отнякъде започва да се чува мистериозен саундтрак.

– Откъде се чува този мистериозен саундтрак? – питаш ти.

Клошаря свива рамене:

– Не знам, но винаги го пускат, когато някой каже нещо важно. Значи баба ти е Баба Кукуруз, а?

– Аха – потвърждаваш ти. – Знаеш ли къде мога да я намеря?

Клошаря ти прави знак да се приближиш до него. Приближаваш се до него, колкото и да не ти се иска.

– Не – прошепва той.

После се отдалечава, като от време на време тайно поглежда да през рамо обратно към теб.

Странна работа.

Разгледай картата на Несебър и мини на съответния епизод.

2.

Миша отново спира да подпечатва документите на пътниците от круизния кораб и те поглежда още по-внимателно.

– Много интересен въпрос – отбелязва тя. – Откъде ти хрумна да ме попиташ такова нещо?

Свиваш рамене.

– Това е книга-игра – обясняваш ти. – Не мога да те питам, каквото си искам. Имам няколко варианта, от които мога да си избирам. Другите ми се сториха още по-тъпи.

Миша бавно кимва на себе си. Личи си добрата полицейска школа: забележката ти изобщо не я учудва.

– Двама – отговаря тя.

– Двама? – повтаряш ти.

– Двама – потвърждава убедено Миша. – И ако ме питаш сериозно, а не просто да се намираш на приказка, аз ще бъда едната от двамата.

Запиши Миша в Екипажа си и продължи играта на 40.